

SZEGHEŐ JÓZSEF, alias Totya

"Én nem tudom, hogyan kell.
Bármit. A "dolgozat".
Csak van, hogy sikerül (nem is kevészer)
- de, hogy is mondjam? n e m: nekem.
Hangszer ne legyen büszke a zenére."
Fodor Ákos: Önismeret

Számomra a *három piarista* egyike, az arany középút, aki mindig példakép marad.

A triumvirátus mennyei tagja (Varga Zoltán irodalom – Mosonmagyaróvár, Farkas István = Lupus hittan – Dunasziget, májusban volt a szentelésük 44 éves).

Ő adta a stabil pontot számomra, mely sokkal inkább oszlop/tengely volt, mint pont. Forogni, elcsángálni és visszatérni lehetett. Úgy közvetítette az istenit, hogy eközben két lábbal a földön tudott maradni.

Eszembe jut, egyszer levetített egy 10 perc körüli filmcskét, melynek *Balance*¹ (Egyensúly) volt a címe. Totyában, mint fizikusban, megvolt ennek a képessége, mint Isten szerény szolgálója pedig bírta e tulajdonságot.

A testvéremnek a reáltudományaival segített, én 18 éves korom óta koptattam sajátos birodalmának, a *Zeneteremnek* küszöbét – mely már akkor igen jól felszerelt volt, főként olasz adományú lejátsszókkal – ifjúsági hittanjin.

Engem irodalmi vénájával, beágyazásaival és az énekhangjával nyugtázott le.

Sohasem feledem, ahogy a [Pireneusi pásztorok karácsonyi dalát](#) gitározta és énekelte, azzal a történettel fűszerezve, hogy egyszer egy általános iskola karácsonyi műsorának bevezetőjében is előadták, és kollégák mesélték, hogy a terem hátuljában a legvásottabb kamaszsrácok gúnárnyakat növesztve figyeltek az első akkordok pendülése után. Dallamuk szárnyán elálltak a lélegzetek-légvételek, tapinthatóvá lett a csend. Földről kötődünk mind, azokban a pillanatokban!

Hűségét jellemzi, hogy bárhova helyezték, Szegedről, majd a fővárosból is elautózott, majd vonatozott hozzánk, metróval bumlizott felnőtt hittanos csapatához.

Ez láthatóvá vált az életét végigkísérő ételválasztás, a szalonna, hús, egyszerűen elkészített étek, tiszta ízek mellett letett voksában.

Ragaszkodásában a lírához, a mesékhez, a haikuhoz.

Jöhetett népdal és taizei ének – zenei mindenevő és -értő volt!

Mindig újakat olvasott, nem volt alkalom, hogy ne hozott volna valami magvasat, reményteljes gondolatot szép kis cetojkáin.

Emberi nagysága nyavalyái viselésében, elhordozásában még ragyogóbb, maradandóbb lett alakja – nyűhetetlen flanelinge, mellénye, téli szandálja dacára.

¹ https://www.youtube.com/watch?v=PADVHR-_wOs

Ígérte, hogy szervezi a Fodor Ákossal való találkát a pesti Piárban, nyúztam érte párszor, aztán..., aztán 2015 vitt mindent, a költőt, Totya édesanyját és a számomra kedves, meghatározó szerzeteseket.

Gyalogolni világéletében tudott és szeretett, mellette szedni kellett a lábaim az utcán. Leginkább akkor fújta a "[Tavaszz, tavasz, gyenge tavasz, ki füvet, fát megújítasz](#)" foszlányt.

Milyen érdekes, hogy pontosan a napokban akadt elébem a teljes (moldvai népdal) szöveg:

Tavaszz, tavasz,	Ki mindeneket újítasz,
gyenge tavasz.	fákat virágba borítasz.
Tavaszz, tavasz,	S e madárcák esszegyűlnek,
szép zöld tavasz.	jaj, be szépen zengedeznek.

Számomra különös és harmonikus megtestesítője volt az állandóságot adó hagyománynak és az élet változását, újulását hozó modernnek, melynek igenlésében szervesült.

A BTV stagnálása, sorvadása mutatja, hogy Totya nélkül mennyire más a világ itt lenn, de micsoda mozik lehetnek ott fenn 5 év óta!

A hangját, zengedezéseit, mondatait azóta is sokszor halló:

Tekes Ágnes Nóra
Kecskemét
2020. szeptember 17-18.